

РЕШЕНИЕ

№ 2547

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **12004** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба Вх. №35295/05.10.2023 г., по описа на АССГ на „Партнер 1916“, ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 7, ап. 18, подадена чрез адв. Д. Т., АК С. 3. срещу Уведомително писмо с № 329/подмярка 4.2 от 13.07.2023 г. по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-4.015 по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка /маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г.- 2020 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В жалбата са релевирани твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт в частта му на Раздел II /втори/, точки 1 /първа/ и 2 /втора/, тъй като не е спазена формата на акта, липсват достатъчно пълни и ясни мотиви.

В точка 1 на раздел II на акта ДФЗ уведомява „Партнер 1916“ ЕООД, че заявените за финансиране разходи за вертикална планировка в размер от 26 999.00 лева ,от които

недопустими за финансиране са разходи в размер на 23 693.00 лева. Съгласно определените референтни разходи ДФЗ е изчислила, че стойността на „П. водопровод“ и „П. канализация“ за площ от 14.5 кв.м. е в размер на 3 306 лева. Изчисленията на административния орган са неясни и неразбираеми за жалбоподателя, липсват и съответните мотиви. Липсата на публикувани конкретни стойности на референтни разходи представлява нарушение на основни принципи на административното право за достъпност, публичност и прозрачност.

В точка 2 на раздел II от Уведомителното писмо, основният аргумент на ДФЗ е, че към датата на подаване на проектното предложение на „Партнер 1916“ ЕООД в Раздел 8 „Бюджет“ на ИСУН е заявена обща финансова помощ в размер от 74.05% и тъй като този размер надвишава 50 на сто от заявената обща стойност на проектното предложение във формуляра за кандидатстване в ИСУН 2020 и стойността за „Управление на проект и консултантски услуги“, която е по-висока от 30 000 лева то в този случай, бенефициентът провежда процедура за избор на изпълнител по реда на Постановление № 160 на МС от 1.07.2016 г., съгласно т. 16.1 от Раздел 14.2 „Условия за допустимост на разходите“ от Условията за кандидатстване.

Жалбоподателят твърди, че към крайния срок за подаване на проектни предложения, управляващият орган на Програма развитие на селските райони 2014-2020/УО на ПРСР не е осигурил техническа възможност за провеждане на горепосочената процедура при съществуващата функционална възможност на ИСУН 2020. Съществува възможност да се проведе /системата позволява/, но не е била включена от УО на ПРСР. Конкретно – към дата 30.03.2022 г. /крайния срок за подаване на предложения/, системата на ИСУН 2020 съществува като възможност чрез отбелязване, но управляващият орган не е активирал тази функция. При подаване на проектното предложение, съгласно условията за кандидатстване, процедура по реда на ПМС №160/01.07.2016 г. за избор на изпълнител се провежда след подписване на договор за предоставяне на БФП съгласно измененията със Заповед № РД09-142/23.02.2022 г. Следващото изменение на Условията за кандидатстване е със Заповед № РД09-1025/12.09.2022 г., като след постановяването ѝ се дава възможност за провеждане на процедура по реда на ПМС № 160/01.07.2016 г. за избор на изпълнители преди подписване на договор за предоставяне на БФП, като близо месец след това е осигурена и техническа такава от УО на ПРСР в ИСУН 2020 г.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адвокат Т., който моли съда да уважи депозирана жалба по изложените в същата възражения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт М., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмена защита.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения акт, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Съдът, като анализира събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт, приема че жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Според чл. 9б, т. 2 от ЗПЗП производствата пред управляващия орган или ДФ "Земеделие" – Разплащателна агенция за мерките и подмерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., измежду които е и подмярка 4. 2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи", се провеждат посредством Информационната система за управление и наблюдение на средствата от ЕСИФ (ИСУН) по реда и при условията на ЗУСЕСИФ. За конкретното производство съответно приложение, съгласно на § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ, намират правилата за подбор на проектни предложения, уредена в глава трета, раздел II от ЗУСЕСИФ "Предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор", както и тези на Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4. 2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014– 2020 г. /Наредба № 20/2015г./

В разглеждания случай, с обжалваната част на процесното уведомително писмо, е извършена корекция в проектобюджета на подаденото от жалбоподателя проектно предложение въз основа на доклад на оценителната комисия. Според чл. 35, т. 1 от ЗУСЕСИФ техническата и финансовата оценка се извършва по критерии и методика, определени в документите по чл. 26, ал. 1 като въз основа на резултатите оценителната комисия изготвя оценителен доклад, който включва и списък на предложените за финансиране проектни предложения, подредени по реда на тяхното класиране, и размера на безвъзмездната финансова помощ, която да бъде предоставена за всеки от тях. Следователно допустимо е при извършеното оценяване комисията да включи конкретното проектно предложение в списъка на предложените за финансиране такива, но с размер на безвъзмездната финансова помощ по-нисък от заявения по предложението, както е станало и в случая. По отношение конституирането на комисията се прилагат правилата на чл. 39 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г., като същата извършва оценка и класиране на предложенията по критериите, предвидени в Приложение № 12 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за

прилагане на подмярка 4. 2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти". Тези предложения на комисията по чл. 33, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, обективирани в списъците по чл. 35 от същия закон и мотивирани в оценителния доклад, обаче съставляват единствено подготвителни процедурни актове, които не подлежат на самостоятелно оспорване. На самостоятелно обжалване подлежи актът на ръководителя на управляващия орган по чл. 36, ал. 1, т. 1 от същия закон, в частта, с която е извършена корекцията на проектобюджета, тъй като същият съставлява индивидуален административен акт.

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен съгласно чл. 41г. от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. орган – изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" – РА. Според § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на Европейския съюз. По силата на чл. 11а, ал. 1, т. 9 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява, отказва изплащането или оттегля изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ЗПЗП по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Настоящата подмярка, както беше посочено по-горе, попада сред тези по чл. 9б, т. 2 от ЗПЗП, доколкото мярката е предвидена в чл. 20 от Регламент (ЕС) № 1305/2013. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е и изпълнителен директор на РА, поради което именно той, както беше посочено, се явява компетентен да издаде оспорения административен акт. В тази връзка е представено от ответника по делото Решение от заседанието на Управителния съвет, съгласно Протокол № 197 от 19.08.2022 г., видно от което за изп. директор на ДФЗ –РА е избран Г. Т..

Съдът установи, че оспореното уведомително писмо е в надлежна писмена форма и формално, съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

В раздел II на уведомителното писмо, са извършени корекции в проектобюджета на жалбоподателя по проектното предложение, формулирани в три точки, всяко от които с посочени фактически и правни основания.

Относно констатираните недопустими за финансиране разходи по т. 1 от раздел II на уведомителното писмо, съдът намира следното:

Съгласно чл. 30, ал.9 от Наредба № 20/2015г. списък с наименования на активите, дейностите и услугите, за които са определени референтни разходи, се съгласува от министъра на земеделието и храните и се публикува на електронната страница на РА и в информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските и структурни инвестиционни фондове, наричана по-нататък „ИСУН“, не по –късно от датата на публикуване на обява за откриване на процедура чрез подбор.

Заедно с публикуваната Заповед № РД09-1006/14.10.2021 г. на Зам. министъра на земеделието, храните и горите са публикувани в ИСУН и условията за кандидатстване

с проектни предложения по посочената подмярка, като приложение № 8 от условията за кандидатстване е списък с наименованията на активите, дейностите и услугите, за които са определени референтни разходи. Видно от публикувания списък, в същия не се съдържат данни, установяващи референтни разходи като стойности, графите с наименования Д, Е, Ж, З и И са празни.

Публикуваният на сайта на ДФ "Земеделие" списък с активите, дейностите и услугите, за които са определени референтни разходи при извършване на строително-монтажни работи за подмярка 4.2 не може да изпълни предназначението си във вида, в който е публикуван, защото, в него са посочени различните видове активи, дейности и услуги с определени референтни разходи, но не са посочени конкретни стойности.

Такива конкретни стойности се съдържат в Заповед № 03-РД/1337/31-03.2023г. на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", приета като писмено доказателство в съдебното производство.

Изготвянето и прилагането на референтните разходи се осъществява съобразно Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие. Същият предвижда административни проверки на заявленията за подпомагане, които да гарантират съответствието на операцията с приложимите задължения, установени от правото на Съюза или националното право или от програмата за развитие на селските райони, включително тези в областта на обществените поръчки, държавните помощи и другите задължителни стандарти и изисквания. В член 48, параграф 2, буква "д" от този Регламент е предвидено, че по отношение на разходите, посочени в член 67, параграф 1, буква "а" от Регламент (ЕС) № 1303/2013 (в т.ч. безвъзмездните средства, отпускани под формата на възстановяване на действително направени и платени допустими разходи) се изисква удостоверяване на основателността на представените разходи, като разходите се оценяват посредством подходяща система за оценка, като например референтни разходи, сравняване на различните оферти или комисия за оценка. Следователно с цитирания регламент е предоставена оперативна самостоятелност на административния орган да избере начина за оценяване основателността на представените разходи. В тази връзка безспорно ДФ "Земеделие" разполага с правомощието да определи конкретния размер на референтните разходи, въз основа на които да оцени основателността на проектните разходи на кандидатите.

Съгласно чл. 30, ал. 8 от Наредба № 20/27.10.2015г., издадена от Министъра на земеделието, храните и горите, разплащателната агенция извършва оценка на основателността на предложените за финансиране разходи по ал. 1 чрез съпоставяне на предложените разходи с определените от РА референтни разходи за допустими за финансиране активи и услуги и/или сравняване на представените оферти.

По определението в § 1, т. 50 от Наредба № 20 от 27.10.2015г. "Референтни разходи" са цени и пределни стойности, ползвани от РА за сравняване при определяне

основателността на разходите за различни инвестиции. Р. цени нямат отношение към изготвянето на проекта, а към оценката за неговото съответствие с критериите за подпомагане. В рамките на проверката на подадените заявления административният орган разполага с правомощието да извърши преценка на допустимостта на разходите, предназначени за постигане целите на проекта. С издадената заповед № 03-РД/1337 от 31.03.2023г. изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" е обявил референтните разходи за строително монтажни работи, финансирани по Програмата за развитие на селските райони по подмярка 4.2 Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи", но липсват данни същата да е обявена в ИСУН, както и в сайта на МЗХГ и наДФЗ. При извършена проверка от настоящия съдебен състав, същият констатира, че тази заповед не е била достъпна до кандидатите по подмярка 2 в цитираните сайтове, нито пък административният орган се е позовал на същата в уведомителното писмо, в оспорената част на раздел II, т.1,където е посочена Заповед № 03-РД/1331 от 31.03.2023 г.

Смисълът на нормата на чл. 30, ал. 9 от наредбата е да се осигури публичност и прозрачност на процеса на финансиране, като до знанието на кандидатите достигнат конкретните референтни цени, за да могат да представят съответстващи с тези цени проекти, съответно изначално да им е известно за риска част от разходите да не бъдат одобрени, ако не са съобразени с така определените от Разплащателната агенция референтни разходи. Заповед № 03-РД/1337 от 31.03.2023г., обаче не е публикувана в ИСУН, нито на сайта наДФЗ или Министерство на земеделието, храните и горите, т.е обективно кандидатите не са имали възможност да се запознаят със същата.

Липсата на публикувани конкретни стойности на референтни разходи представлява нарушение на основния принцип на административното право за достъпност, публичност и прозрачност, залегнал в чл. 12 от АПК. В случая, административният орган не е изпълнил задължението си да осигури откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство по издаване на заповеди за одобряване на безвъзмездно финансиране по Програмата за развитие на селските райони 2014- 2020 г., защото именно незнанието на размера на допустимите разходи е причина за несъобразяването с тях, тъй като поставя заявителите в невъзможност да съобразят проектите си и заложените в тях разходи с определените от органа референтни разходи, в какъвто смисъл са оплакванията на дружеството-жалбоподател, които са напълно основателни.

Липсата на мотиви е винаги основание за незаконосъобразност на издадения индивидуален административен акт, защото, от една страна, възпрепятства страната да организира адекватно защитата си и, от друга страна, не дава възможност на съда да извърши преценката за законосъобразност на акта, както е в настоящия случай, защото мотивите не могат да бъдат извлечени и от никакви други, съдържащи се в административната преписка документи. От мотивите на оспореното уведомително писмо следва да е ясно какви са определените референтни разходи по всяко перо, за които те са отказани и следва да бъде посочен

актът, с който референтните разходи са определени. Това би позволило на жалбоподателя да осъществи правото си на защита, а на съда да извърши контрол за законосъобразност. Безспорно е, че според Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В случая, това означава, че най- малко по преписката е следвало да бъде приложен актът (актовете), с които референтни разходи са определени, както и в оспореното уведомително писмо или в документ към административната преписка да бъде направена препратка към определена част от актът (актовете), с които референтните разходи са определени. В случая такива документи не са представени нито към административната преписка, нито най- късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, същите са представени едва в съдебното производство пред административния съд. Недопустимо е мотивите да се излагат едва в съдебното заседание по оспорване на акта.

По точка 2 от раздел II на оспореното писмо, административният орган обосновано е определил като недопустими за финансиране разходи в размер на 39 000,00 лева на основание неспазване на разписаното в раздел 14.2 – т. 16.2 от „Условията за допустимост на разходите“ от Условията за кандидатстване. Съгласно цитираното изискване на условията, за разходите по т. 2 от Раздел 14.1. „Допустими разходи“, които са допустими за извършване преди подаване на проектното предложение и са над праговете по т. 16.1, когато заявената БФП е по-голяма от 50 на сто от заявената обща стойност на проектното предложение във формуляра за кандидатстване в ИСУН 2020, кандидатите трябва да са провели процедура за избор на изпълнител по реда на ПМС № 160/2016 г. За тези разходи кандидатите, различни от възложителите по чл. 5 и 6 от ЗОП трябва да изпратят на следния имейл адрес:[електронна поща]/prsr-2014-2020/control-na-op/ пакет документи за публикуване на публична покана на Единния информационен портал.

От приетото по делото писмо с изх. №11-03-18 от 21.02.2024г. на Министерство на финансите, Дирекция “Централно координационно звено“ е посочено, че след направена проверка по процедура чрез подбор №BG06RDNP001-4.015 по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка /маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските

райони за периода 2014 г.-2020 г., възможността за провеждане на процедури за избор на изпълнител по реда на ПМС №160 от кандидатите чрез информационна система е създадена от потребител от Управляващия орган на дата 12.09.2022 г. в 10.50:13 ч. Същевременно обаче, видно от т. 16.2 от раздел 14.2 „Условия за допустимост на разходите“ на Условията за кандидатстване изрично е посочено, че кандидатите, които трябва да проведат процедурата за избор на изпълнител чрез публична покана, следва да изпратят на имейл адрес [електронна поща] на ДФ „Земеделие“ пакет документи за публикуване на публична покана за Единния информационен портал. Нещо повече, видно от т. 8 на уведомително писмо с № BG06RDNP001- 4.015-0112-M003 от 09.05.2023 г., изпратено чрез ИСУН до жалбоподателя, същият е бил изрично уведомен, че съгласно горесцитираната норма, публичната покана следва да бъде изпратена на посочения имейл адрес. Налага се изводът, че „Партнер 1916“ ЕООД, въпреки дадените от органа изрични указания и императивната уредба, не е приложил наличния алтернативен способ за оповестяване като по този начин е извършил нарушение на т. 16.2 от раздел 14.2 от УК и съответно е консумирал състава на чл. 19, ал.7, т. 4 от ПМС № 162 от 5 юли 2016 г.

В обобщение на всичко изложено дотук, настоящият състав приема, че оспореният административен акт, в обжалваната му част – по раздел II т.1 на уведомителното писмо, макар и издаден от компетентен орган, е издаден при нарушаване на предвидената в закона форма - чл. 59 ал. 1 т. 4 от АПК- липса на фактически и правни основания, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта и до противоречие с целта на закона. В обжалваната част по т. 2 от раздел II, наведените от жалбоподателя аргументи досежно незаконосъобразността на административния акт се явяват неоснователни по мотиви, изложени в настоящото решение.

С оглед изхода на спора - частично уважена жалба и направеното искане за присъждане на съдебни разноски от двете страни, съдът счита, че такива следва да бъдат определени на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК. Съдът определя дължимото юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за процесуалния представител на ответника и 1000 лв. за заплатен адвокатски хонорар от

страна на жалбоподателя, които следва да бъдат редуцирани съобразно уважената, съответно отхвърлена част на жалбата. Ето защо на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 лева, а на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 525 лева, равняваща се на уважената част от иска, при заплатена държавна такса от 50 лева и адвокатско възнаграждение от 1000 лева.

Платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева не е прекомерно, както възразява процесуалният представител на ответника в публично съдебно заседание на 20.03.2024г. Платеното възнаграждение е под минимума по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/9.7.2004г., който изчислен съобразно материалния интерес по делото възлиза на сумата от 4034,28лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последното АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Партнер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица],ет.7,ап.18 подадена чрез адв.Д. Т.,АК С. З. Уведомително писмо с № 329/подмярка 4.2 от 13.07.2023 г. по процедура чрез подбор №BG06RDNP001-4.015 по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка /маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г.- 2020 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ в частта му на Раздел II /втори/, точки 1 /първа/.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" – [населено място] за ново произнасяне по същество по проектно предложение с идентификационен номер BG 06RDNP001-4.015-0112 в ИСУН на „Партнер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] , досежно разходите, за които уведомителното писмо е отменено в горепосочената част /частта му на Раздел II /втори/, точка 1 /първа//., при спазване на указанията по приложението на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Партнер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и

адрес на управление [населено място], [улица],ет.7,ап.18 подадена чрез адв.Д. Т.,АК С. З. срещу Уведомително писмо с № 329/подмярка 4.2 от 13.07.2023 г. по процедура чрез подбор №BG06RDNP001-4.015 по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка /маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г.- 2020 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ в частта му на Раздел II /втори/, точка 2 /втора/.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие", с административен адрес: [населено място], [улица], да заплати на „Партнер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 525 лева (петстотин двадесет и пет), представляваща съдебни разноси.

ОСЪЖДА „Партнер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

